

heden paa Værftet kunde blive fortsat paa en anden Maade. Jeg skal f. Eks. ikke have det allermindſte mod at ſtemme for en Bevilling til at paabegynde Bygningen af Dampſkibe, ſom kunde beſørge Fragtſart, f. Eks. Eksport af vore Landbrugsprodukter til Ulandet. Hvis den højtærede Miniſter vil ſtille Forſlag i den Retning, ſkal jeg ſærdeles gerne ſtemme for en ſaadan Bevilling, ſaa at det ikke bliver nødvendigt at lukke Værftet; og ſaa kunde diſſe Arbejdere derovre fremdeles blive ſyſſelsatte paa ſamme Maade ſom hidtil, men ganſke viſt ved Arbejde paa nyttige Ting, der kunde komme Samfundet til Gavn. — Paa Udruſtningskontoen har jeg foreſlaaet en Nedſættelſe af 200,000 Kr. Den andrager jo nu 800,000 Kr., og jeg onſter den nedſat til 600,000 Kr. Jeg tror, det er et overordentlig ſlot Tilbud, 600,000 Kr., til denne Anvendelſe. Jeg ved ganſke viſt, at den højtærede Miniſter med Væghed kan forbruge de 800,000 Kr., ja der tales endog om, at vi ſkulle ſende Skibe ud i tranſatlantiſke Farvande, eller ned i Middelhabet. Det er en Selvfølge, at naar Krigſkibe med ſtort Mandſkab ſkulle ſendes ud paa ſaa lange Togter, er det noget, ſom koſter overordentlig mange Penge. Men jeg kan ikke indſe Nyttien af, at vi ſom en lille Nation ſende Krigſkibe ud paa ſaa lange Togter. Jeg mener, at med de 600,000 Kr. maa den højtærede Marinemiſter godt kunne klare ſig og ſende Skibene ud paa Togter i vore egne Farvande. — Med Henſyn til Lods-væſenet er der bleven forlangt her til Kjøbenhavnſ Lodsveri en Lodsdamper til et Beløb af 53,000 Kr. Dette Beløb er imidlertid ſenere af den højtærede Miniſter blevet nedſat til 50,000 Kr., og hvad der er endnu glædeligere, Driften for denne Damper er bleven nedſat med 3,000 Kr. aarlig. Jeg maa ſige, at jeg har haft ſtore Betænkeligheder ved at gaa med til at bevilge dette Beløb til denne Lodsdamper. Det er ikke, fordi jeg har noget mod Sagen, men fordi jeg har ſet, hvorledes Lodsdamperne anvendes paa andre Steder. Der ſtaar et andet Sted paa Finansloven et Beløb af 5,000 Kr. til Drift af en Lodsdamper paa Helsingørſ Red, og jeg har modtaget adſtillige Klager og Op-lyſninger om, hvorledes denne Lodsdamper der anvendes, og jeg har for at ſaa Sagen nærmere underſøgt foranlediget, at denne Lodsdamperſ Skibsjournal har ligget til Efterſyn i Finansudvalget. Ifølge denne Skibsjournal viſer det ſig, at denne Lodsdamper ikke nær bruges i den Udſtrækning, ſom den ſkulde til Lodsferne, men at den derimod i overordentlig mange Tilfælde er bleven brugt ſom Lyſtſkib for Lodsinspek-

tøren. Saaledes ſer man af Skibsjournalen, at denne Damper f. Eks. har været paa Tur i Lille Bælt, i Store Bælt, i Bramsnæs Vig og i Faſſebugten, 2 Steder, hvor denne Lodsdamper ſlet ingenting har at beſtille. Det er ikke andet end ligefrem Lyſtture. Damperen har gjort med Lodsinspek-tøren, ligesom jeg ogſaa ved dels fra Befolkningen i Helsingør, og dels fra Folk, ſom have været med paa diſſe Ture, at den er bleven benyttet til Jagtture og Lyſtture i Dreſund. Naar man har ſet det, er det jo en Selvfølge, at man kan med ſtorſte Betænkelighed gaar med til at bevilge et ſaa ſtort Beløb til en Lodsdamper her ved Kjøbenhavn, idet man kunde befrygte, at noget lignende kunde finde Sted her. Og det forekommer mig, at der er en anden Ting, man kan lære heraf. Jeg kan ſaa godt forſtaa, at mange Menneſker nære en afgjort Skræl for Statsdrift og derfor ſtaa ſom ſtarpe Modſtandere af vort Parti, og det er, naar man ſer en Statsdrift ſom denne med denne Lodsdamper, ret naturligt, at man kan komme til at blive en bitter Modſtander af Statsdrift og foretrække den private Drift. Det forekommer mig imidlertid, at man ikke har Lov til at ſe ſaaledes paa det, thi dette kan dog ikke betragtes ſom virkelig Statsdrift; det er et Vrangbillede af Statsdrift. Men, ſom ſagt, naar jeg alligevel er gaaet med til at ſtemme for Bevillingen til en Lodsdamper her til Kjøbenhavn, er det, fordi jeg haaber, at denne Lodsdamper ikke maa blive anvendt, ſaaledes ſom Tilfældet har været med den i Helsingør. — Jeg er ligeledes gaaet med til at ſtemme for en Bevilling af 90,000 Kr. til Fortet ude paa Middellgrunden. Her ſe vi atter en af Fæſtningens Veſignelſer. Saa længe der intet Fort var bygget ude paa Middellgrunden, ſaa der en Lyſbøje derude, og den var Vejledning nok for de ſofarende. Men efter at nu Regeringen proviſoriſt har bygget Middellgrundsfortet, er der ſket Haveri derude ved, at Skibene ere blevne drevne ind paa Grunden, og jeg tror derfor ikke, man kan nægte et Beløb af 90,000 Kr. til dette Fyr. Det er, ſom jeg før ſagde, en af Fæſtningens Veſignelſer, og for ikke at ſtade Skibsfarten, en af vore vigtigſte Nærings-veje, tør man ikke gaa med til at nægte dette Beløb. — Jeg har nu her gennemgaaet de Vændringer, ſom jeg har tilladt mig at ſtille, og jeg vil tillade mig at anbefale diſſe Vændringer til det høje Tings Velvilje. Jeg tror, at hvis vi vedtage diſſe Vændringer, ſaa ſker der ingen Mytke her i vort Land; Sikkerheden for Danmarks Fremtid er lige ſaa ſtor, naar diſſe Vændringer blive vedtagne, ſom hvis de ikke blive det; den lider